

Apie godumą

Jono 10:10 Jėzus sakė:

„Aš atėjau, kad jie turėtų gyvenimą, kad apščiau jo turėtų.“

Daugelis paima šį eilėrašį, išskiria jį ir verčia kaip pažadą gyventi be problemų ir visokeriopai „palaimintą“ gyvenimą, kokį jie įsivaizduoja sau ir savo šeimai, ypač finansų ir sveikatos srityse. Nors toks požiūris patinka kūniškai prigimčiai, vis dėlto tai yra evangelijos iškraipymas, netikra evangelija. Ypač turtingumo klausimu tikrasis krikščioniškas gyvenimas nėra gyvenimas, kuriame siekiama turtų. Kaip matysime, Biblija aiškiai parodo, kad turtai negali būti tikro krikščionio tikslas. Kaip Paulius sakė 1 Timotiejui 6:7-10:

1 Timotiejui 6:7-10

„Juk nieko neatsinešėme į pasaulį ir, aišku, nieko neišsinešime. **Turėdami maisto ir drabužių, būkime patenkinti. Kas trokšta praturtėti, pakliūva į pagundymą ir į pinkles bei į daugelį kvailų ir kenksmingų geidulių**, kurie paskandina žmones sugedime ir pražūtyje. **Visų blogybių šaknis yra meilė pinigams**. Kai kurie, jų geisdami, nuklydo nuo tikėjimo ir patys save drasko aibe skausmų.“

„Turėdami maisto ir drabužių, būkime patenkinti“: vienintelis dalykas, kurio mums reikia, broliai ir seserys, yra maistas ir drabužiai. Graikų kalbos žodis, čia išverstas kaip „drabužiai“, būtų buvęs geriau išverstas kaip „apdangalai“. Turėdami maisto ir apdangalus, t. y. vietą gyventi („būti apdengtiems“) ir drabužius, kuriais apsirengti, turėtume būti patenkinti. Tai viskas, ko mums reikia! Ir tai yra tai, ką mūsų Viešpats pažadėjo mums suteikti, sakydamas, kad visiškai nesirūpintume (Mato 6:28-34)! Tačiau kai kurie ne tik rūpinasi šiais dalykais, bet ir nori būti turtingi! Tačiau ši ištrauka – ir

daugelis kitų, kurias matysime – nepalieka abejonių: noras būti turtingam bus mirtinas mūsų tikėjimui. Kaip ką tik perskaitėme: „Kas trokšta praturtėti, pakliūva į pagundymą ir į pinkles bei į daugelį kvailų ir kenksmingų geidulių, kurie paskandina žmones sugedime ir pražūtyje.“ Atkreipkite dėmesį, kad ištrauka nekalba apie tuos, kurie **yra** turtingi, bet apie tuos, kurie **nori būti** turtingi! Jei žmogus yra vargšas, bet nori būti turtingas, jis priklauso tiems, kuriems skirtas šis perspėjimas. Kita vertus, žmogus gali būti turtingas – iš tikrųjų to nesiekdamas – bet naudoti savo turtą evangelijos tikslams, pavyzdžiui, maitinti vargšus, padėti našlaičiams, skleisti evangeliją. Tuomet ši ištrauka jam netaikoma. Tačiau ji skirta tiems, kurie nori būti turtingi. Ir, kaip apaštalas labai aiškiai sako, visų blogybių šaknis yra būtent tai: noras tapti turtingam, meilė pinigams, godumas; kitaip tariant, nepatenkinti maistu ir drabužiais, bet visada norėti turėti vis daugiau ir daugiau. Kaip sakė didis IV a. teologas Jonas Auksaburnis:

„Turtingas yra ne tas, kuris turi daug turto, bet tas, kuriam nereikia daug. Panašiai, vargšas yra ne tas, kuris neturi nieko, bet tas, kuris nori turėti daug. Jei kas nors nori turėti daug, turėtume jį laikyti vargingiausiu iš visų, net jei jis turi daugiau pinigų nei visi kiti kartu sudėjus“.

Ne tiek pajamos, kurias žmogus gauna, lemia, ar jis yra turtingas, ar vargšas, kiek jo troškimai. Jei jis yra patenkintas maistu ir drabužiais, tai jis yra turtingas, nes neturi noro turėti daugiau. Bet jei jis nėra patenkintas maistu ir drabužiais, o nori, pavyzdžiui, gyventi prabangiuose namuose, leisti sau prabangias atostogas, važinėti brangiais automobiliais ir pan., tai dėl savo troškimų jis yra vargšas. Ir norėdamas patenkinti šiuos troškimus, jis nori tapti turtingas, taip patenkindamas pagundai ir spąstams.

Kaip mums sakė Viešpats:

Mato 16:24-27

„Tuomet Jėzus savo mokiniams pasakė: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi. Nes, kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas praras savo gyvybę dėl manęs, tas ją atras. **Kokia gi žmogui nauda, jeigu jis laimėtų visą pasaulį, o pakenktų savo sielai? Arba kuo žmogus galėtų išsipirkti savo sielą?** Nes Žmogaus Sūnus ateis savo Tėvo šlovėje su savo angelais, ir tuomet Jis atlygins kiekvienam pagal jo darbus.”

Įsivaizduokime, kad mums pavyko įgyti visą pasaulį. Įsivaizduokime, kad turime ne tik viską, ko trokštame, bet ir dvigubai, trigubai daugiau. Kokia būtų nauda, jei tuo procese prarastume savo sielą? Ir tikrai: jei eisime šiuo keliu, godumo keliu, kaina bus mūsų pačių siela! Nes, kaip anksčiau skaitėme: pinigų meilė yra visų blogybių šaknis, kurios pabaiga yra pražūtis ir pasmerkimas.

Prisiminkime čia palyginimą apie kvailą turtuolį:

Luko 12:15-21

„Jis pasakė jiems: „**Žiūrėkite, saugokitės godumo**, nes žmogaus gyvybė nepriklauso nuo jo turto gausos“. Jis pasakė jiems palyginimą: „Vieno turtingo žmogaus laukai davė gausų derlių. Jis ėmė sau vienas svarstyti: „Ką man dabar daryti? Neturiu kur sukrauti derliaus“. Pagaliau jis tarė: „Štai ką padarysiu: nugriausiu savo klojimus, statysiuos didesnius ir į juos sugabensiu visus javus ir visas gėrybes. Tuomet sakysiu savo sielai: „Siela, tu turi daug gėrybių, sukrautų ilgiems metams. Išėkis, valgyk, gerk ir linksminkis!“ O Dievas jam tarė: „Kvaily, dar šiąnakt bus pareikalauta tavo sielos. Kam gi atiteks, ką susikrovei?“ **Taip yra tam, kuris krauna turtus sau, bet nesirūpina tapti turtingas pas Dievą**“.”

Yra noras tapti turtingam, kuris yra palaimintas ir pateisinamas: noras būti „turtingu“ Dievo ir Jo Karalystės atžvilgiu. Tai vienintelis pateisinamas noras būti turtingam. Priešingai, noras būti turtingam **šioje žemėje** ne tik nėra palaimintas, bet ir prilygsta nelaimei, nes nukreipia tuos, kurie turi šį norą, nuo tikėjimo ir tikrosios

evangelijos. Viešpats pateikė šią parabolę būtent tam, kad įspėtų mus apie šį pavojų. Kaip Jis sakė:

Luko 12:15

„Jis jiems tarė: „**Žiūrėkite, saugokitės godumo**, nes žmogaus gyvybė nepriklauso nuo jo turto gausos“.“

„Žiūrėkite, saugokitės godumo“! Atsisukite, saugokitės tų, kurie apsimeta esą krikščionys ir žada jums turtus arba skatina jus siekti turtų. Noras būti turtingam neturi nieko bendra su tikru krikščionybės.

Iš tiesų, godumas yra tokia pat nuodėmė kaip neištikimybė, ištvirkavimas ir vagystė, o godūs žmonės nepateks į Dievo karalystę. Paulius tai aiškiai išdėstė:

1 Korintiečiams 6:9-11

„Ar nežinote, kad neteisieji nepaveldės Dievo karalystės? Neapsigaukite! Nei ištvirkėliai, nei stabmeldžiai, nei svetimautojai, nei homoseksualistai, nei vagys, nei **gobšai**, nei girtuokliai, nei keikūnai, nei plėšikai nepaveldės Dievo karalystės. Kai kurie iš jūsų buvote tokie, bet dabar esate nuplauti, pašventinti, išteisinti Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu ir mūsų Dievo Dvasia.“

Prieš atsidavę Kristui, mes buvome tokie. Bet visa tai buvo nuplauta mūsų krikštu, kuris, žinoma, nėra tik ceremonija, bet kažkas labai svarbaus, žymintis mūsų naujo gyvenimo Kristuje pradžių. Ar tada mes vėl grįšime prie tų dalykų? Jei taip, jei sąmoningai norime gyventi godumo gyvenimą, gyvenimą, kuriame siekiame daiktų ir turtų, tada neapgaudinėkime savęs: mes nepaveldėsime Dievo karalystės! Ir taip pat atkreipkite dėmesį, kad godumas yra toje pačioje kategorijoje kaip ištvirkavimas, neištikimybė, homoseksualumas, stabmeldystė ir pan.

Iš tiesų, kad neliktų jokių abejonių, Paulius pakartoja tą patį įspėjimą Efeziečiams:

Efeziečiams 5:1-8

„1 Taigi būkite Dievo sekėjai, kaip mylimi vaikai, ir gyvenkite mylėdami, kaip ir Kristus pamilo mus ir atidavė už mus save kaip auką ir kvapnią auką Dievui. Todėl ištvirkavimas, visoks netyrumas ar **godumas** tenebūna net minimi pas jus, kaip pridera šventiesiems; taip pat nešvankumas, kvaila šneka ar juokų krėtimas jums netinka, verčiau tebūna dėkojimas. **Nes jūs žinote, kad joks ištvirkėlis, netyras ar gobšas, kuris yra stabmeldys, nepaveldės Kristaus ir Dievo karalystės.** Tegul niekas neapgauna jūsų tuščiais plepalais; už tokius dalykus Dievo rūstybė ištinka neklusnumo vaikus. Todėl nebūkite jų bendrai! Juk kadaise buvote tamsa, o dabar esate šviesa Viešpatyje. Elkitės kaip šviesos vaikai,”

Ir vėl Kolosiečiams 3:1-7

„Jeigu esate su Kristumi prikelti, siekite to, kas aukštybėse, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje. Mąstykite apie tai, kas aukštybėse, o ne apie tai, kas žemėje. Jūs juk esate mirę, ir jūsų gyvenimas su Kristumi yra paslėptas Dieve. Kai pasirodys Kristus – mūsų gyvenimas, tada su Juo ir jūs pasirodysite šlovėje. Todėl marinkite tuos savo narius, kurie yra žemėje: ištvirkavimą, netyrumą, astringumą, piktą pageidavimą, taip pat **godumą, kuris yra stabmeldystė.** Dėl šių dalykų ateina Dievo rūstybė neklusnumo vaikams. Jūs irgi kadaise taip elgėtės, gyvendami tarp jų.”

Kaip matome, godumo, pinigų meilės klausimas yra toks rimtas, kad apaštalas apie tai įspėjo keliuose savo laiškuose. Visos vietinės bažnyčios turėjo tai žinoti! Niekas neturėjo būti apgaudinėjamas! Todėl jis tris kartus pakartoja įspėjimą. Ir įspėjimas yra tas pats: godumas – ir kiti dalykai, minėti aukščiau pateiktose ištraukose – neleis tiems, kurie tai daro, įeiti į Dievo Karalystę, jei jie neatgailaus.

Šiose ištraukose Paulius nekalba apie žmones už bažnyčios ribų. Jei taip būtų, tai reikštų, kad nekrikščionis, kuris nedarė šių dalykų, patektų į Dievo karalystę, net jei jis neigė Kristų. Bet tai neįmanoma. Taigi šis įspėjimas skirtas bažnyčios nariams, mums. Jei

mes – nuplauti nuo savo nuodėmių, pažinę šviesą – įkrisime į šiuos dalykus ir neatgailausime už juos, tada nepateksime į Dievo karalystę. Nes tikrasis tikėjimas, mano broliai ir seserys, yra ne tik išpažinimas, bet ir gyvenimas. Gyvenimas, kuriame, jei nukrentame, atsikeliame – per atgailą – ir einame toliau. Bet jei mes atsisakome atsikelti, jei mes neatgailaujame, tada įvyks tai, kas parašyta šiuose eilutėse, ir mes neturėtume dėl to abejoti.

Kaip sakė Viešpats:

Luko 16:13

„Joks tarnas negali tarnauti dviem šeimininkams, nes jis arba vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno prisiriš, o kitą nieku vers. **Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai**“.

Mamona reiškia pinigus. Mes negalime tarnauti Dievui ir pinigams tuo pačiu metu. Tai yra arba vienas, arba kitas. Mes apgaudinėjame save, jei manome, kad žinome geriau! Ir aš esu įsitikinęs, kad kai kurie iš mūsų tikrai apgaudinėja save šiuo klausimu. Kadangi pinigų meilę skatina visas pasaulis ir visuomenė, o kartais netgi kai kurie, apsimetantys krikščionimis pamokslininkais, ji laikoma kažkiek priimtina. Todėl daugelis iki šiol perskaitytų ištraukų prasideda žodžiais: „Nesuklyskite“ arba „saugokitės“. Dievo Žodis šiuo klausimu neturi švelnios prieštaringos nuomonės, bet griežtą prieštaringą nuomonę, išreikštą, kaip matėme daugelyje ištraukų.

Apibendrinami tai, ką matėme iki šiol:

- i. Negalime tarnauti Dievui ir pinigams.
- ii. Godūs nepaveldės Dievo Karalystės.
- iii. Pinigų meilė yra visų blogybių šaknis.

Baigdami, palikime nuošalyje bet kokius tokius blogus troškimus ir klausykime mūsų Mokytojo žodžių, kuris mums sakė nesirūpinti niekuo, bet pirmiausia ieškoti Dievo

ir Jo Karalystės, ir viskas, ko jums reikia, bus jums pridėta. Argi tai nėra nuostabu ir daugiau nei pakankama? Šį pažadą Jis jums davė iškart po to, kai perskaitėme palyginimą apie kvailą turtuolį:

Luko 12:22-31

„Tada Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Todėl sakau jums: nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite, nė kūnu, ką vilkėsite. Gyvybė svarbesnė už maistą, o kūnas už drabužį. Įsižiūrėkite į varnus. Jie nei sėja, nei pjauna, neturi nei sandėlių, nei kluonų, ir Dievas juos maitina. Jūs nepalyginamai vertesni už paukščius! Kas iš jūsų savo rūpesčiu bent per sprindį pridėti sau ūgio? Jei tad jūs nesugebate padaryti net mažmožio, tai kam rūpinatės kitais dalykais? Įsižiūrėkite, kaip auga lelijos. Jos nesidarbuoja ir neaudžia, bet sakau jums: nė Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs kaip kiekviena iš jų. Jeigu Dievas taip aprengia laukų žolę, šiandien žaliuojančią, o rytoj metamą į krosnį, tai dar labiau pasirūpins jumis, mažatikiai! Ir neklausinėkite, ką valgysite ar gersite, ir nesirūpinkite! Visų tų dalykų ieško šio pasaulio pagony. O jūsų Tėvas žino, kad viso to jums reikia. Verčiau ieškokite Jo karalystės, o visa tai bus jums pridėta.”

Mūsų Tėvas žino mūsų poreikius ir rūpinasi mumis! Todėl laiške hebrajams jums nurodoma:

Hebrajams 13:5-6

„Gyvenkite be godumo pinigams, būkite patenkinti tuo, ką turite, nes Jis pats yra pasakęs: “Niekad Aš tavęs nepaliksiu ir nepamiršiu”. Todėl galime su pasitikėjimu tarti: „Viešpats mano padėjėjas – aš nebijosiu! Ką gali padaryti man žmogus?”

Neturėtume pasiduoti godumui, bet būti patenkinti tuo, ką turime. Kodėl? Nes Jis pasakė, kad Jis niekada mūsų nepaliks ir neapleis. Taigi Viešpats yra mūsų pagalbininkas! Mes nebijosime! Mes nesirūpinsime! Vietoj to, kaip sakė Paulius:

Filipiečiams 4:6-7

„Niekuo nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui. Ir Dievo ramybė, pranokstanti visokį supratimą, saugos jūsų širdis ir mintis Kristuje Jėzuje.”